

Рецензія на кваліфікаційну магістерську роботу

ЛЕДАЩОВА Тимофія Єгоровича

«РОЛЬ УДАРНИХ ІНСТРУМЕНТІВ У СТИЛІ PROGRESSIVE METAL»

(науковий керівник – доктор філософії, ст.викладач С.О. Щелканова)

Сучасна музична культура характеризується істотним розширенням меж академічного музикознавчого дискурсу, що зумовлено активним взаємопроникненням академічних і неакадемічних практик, зростанням ролі виконавця як носія концептуального мислення, а також зміщенням акценту з традиційних мелодико-гармонічних параметрів на ритм, тембр і організацію музичного часу. У цьому контексті звернення до стилю *progressive metal* постає не як маргінальне явище, а як закономірний об'єкт наукового аналізу, співзвучний сучасним тенденціям розвитку музичного мистецтва.

Progressive metal, увібравши принципи прогресивного року, джазового мислення та технічного металу, демонструє складні форми організації музичної тканини, поліметричне мислення, концептуальність і підвищену роль виконавської інтерпретації. Саме ці ознаки зближують його з процесами, що традиційно перебувають у полі зору академічного музикознавства. Особливе місце в цій системі посідають ударні інструменти, які в межах стилю виконують не допоміжну, а формотворчу та смислотворчу функцію, організовуючи музичний час, драматургію та структурну логіку композиції.

Актуальність теми магістерської роботи зумовлена потребою осмислення новітніх форм музичної практики. Стиль *progressive metal* у цьому контексті є показовим прикладом сучасної музичної мови, що поєднує складну структурну організацію, поліметричне мислення та концептуальність, характерні для академічної традиції, з технічною насиченістю неакадемічних жанрів. Попри це, роль ударних інструментів у формуванні стилістики *progressive metal* досі не отримала системного висвітлення в межах академічного музикознавства, особливо у вітчизняному науковому просторі.

У цілому, наукова стратегія дослідження, зумовлена актуальністю

обраної теми, націлена на комплексне осмислення ударних інструментів як ключового чинника стильової ідентифікації *progressive metal*. Автор послідовно поєднує історико-стильовий, структурно-функціональний, виконавський та інтерпретативний підходи, що дозволяє розкрити ударну установку як носія музичного часу, ритмічного синтаксису та тембрової драматургії. Така стратегія забезпечує логічну цілісність роботи та її міждисциплінарний характер.

Підкреслимо найбільш вагомі позиції наукової новизни, що заслуговують на особливу увагу. Передусім цінною є зміна аналітичної оптики, у межах якої ударні інструменти осмислюються не як допоміжний ритмічний компонент, а як носій музичного часу, структурної логіки та драматургії композиції. Такий підхід відкриває нові можливості для інтерпретації принципів формотворення у стилі *progressive metal* та узгоджується з актуальними тенденціями сучасного музикознавства.

Вагомою знахідкою є інтеграція психофізіологічного й когнітивного підходів до аналізу ритму, що дозволяє розкрити як структурні, так і перцептивні механізми впливу складних поліметричних конструкцій. Автор переконливо демонструє взаємозв'язок між ритмічною організацією, моторним сприйняттям і емоційною реакцією слухача.

Цінною також є здатність автора поєднати академічну аналітичну традицію з матеріалом неакадемічної музики без спрощення чи популяризації об'єкта дослідження. Аналіз конкретних композицій демонструє ґрунтовну роботу з фактурою, формою та ритмічною архітектонікою, що свідчить про сформоване аналітичне мислення та вміння працювати з сучасним музичним матеріалом на академічному рівні.

Дослідження в цілому справляє позитивне враження, що втілюється у дотриманні чинних вимог до кваліфікаційних магістерських досліджень, послідовній логіці викладу концепції, анонсованій у Змісті, резюмуючих Висновках.

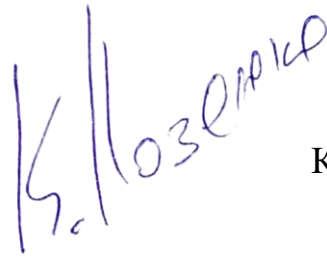
У рецензента виникло наступне запитання до автора магістерської роботи:

У роботі ударні інструменти розглядаються як носій музичного часу та

формотворчий центр композиції. Чи можна, на Вашу думку, поширити запропоновану аналітичну модель на інші напрями неакадемічної або академічної музики XX–XXI століть, і якщо так - у яких межах?

Підсумовуючи, зазначимо, що магістерська робота Ледащова Тимофія Єгоровича «РОЛЬ УДАРНИХ ІНСТРУМЕНТІВ У СТИЛІ PROGRESSIVE METAL» відповідає вимогам, що пред'являються до робіт відповідного кваліфікаційного рівня, і заслуговує на оцінку «відмінно», а її автор – на присудження освітньої кваліфікації Магістр музичного мистецтва.

Кандидат мистецтвознавства,
ст..викладач кафедри інтерпретології
та аналізу музики
ХНУМ імені І.П.Котляревського

Катерина ЛОЗЕНКО